

24.3.5

(תפשוט בעיא דר"פ) 20a → (אמר רב גדל אמר רב כהן שאכל) 18b

1. ואכלו אתם אשר פפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: שמות נט, לג
 2. וכל בהמה מפרסת פרסה ושטעת שטע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו... דברים יד, ו-ז
 3. והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרותיכם ואת תרומות ידכם ונדבתיכם ונדבתיכם בקרבם וצאנכם: ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם... דברים יב, ו-ז
 4. ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה' והנחתו לפני ה' אלהיך והשתחוית לפני ה' אלהיך: דברים כו, י
 5. ולקח הפהון הטנא מניד והניחו לפני מזבח ה' אלהיך: דברים כז, ד
 6. ונידו תביאינה את אשי ה' את החלב על החזה וביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני ה': ויקרא ז, ל
 7. ובאת אל הפהון אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו: דברים כו, ג
 8. לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול ה' אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: דברים כו, יז
 9. נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: ויקרא כב, ו
 10. לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכלת בקרד וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: דברים יב, יז
 11. בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו פצבי וכאיל: דברים טו, כב
 12. וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם כי יברך ה' אלהיך: דברים יד, כד
 13. וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בגמון ממשאת כלם חמש דות וישתו וישכרו עמו: בראשית מג, לד
 14. כי אם לפני ה' אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל משלח ידך: דברים יב, יח

- I Continued analysis and expansion on components of ש"ר's exegetical sequence:
- a רב (version 1): if אה ate חטאת ואשם before זרה"ד לוקה – זרה"ד חטאת ואשם before רב
 - i Source: v. 1 – only after כפרה may he eat → before כפרה, may not eat (עשה)
 - ii Challenge (דבא): if there are מכות for implied כפרה, לאו, no need for v. 2 to be followed by לאו תאכלו
 - b רב (version 2): if אה eats חטאת ואשם before זרה"ד מכות – זרה"ד חטאת ואשם before רב
 - i Reason: v. 1 establishes eating for כהנים (exclusively) after זרה"ד (after כפרה)
 - c ביכורים re בית מדרשו של ר' יוחנן
 - i Version 1: קריאה is indispensable, not קריאה (contra ש"ר)
 - 1 Challenge: קריאה separated before חג must rot (if not brought up until after)
 - (a) Supposition: since קריאה is מעכב, inability to do קריאה (after חג) makes מצוה inoperable
 - (b) Block: this follows זירא קריאה is impossible here, its omission is מעכב
 - ii Version 2: קריאה, not קריאה, is מעכב (ר' אסי) (quoted by ר' יוחנן)
 - 1 Challenge: קריאה asked ר' אסי at what point כהנים may eat ביכורים
 - (a) Answered: if קריאה attaches – at קריאה; if not, when they see the "house" (מקדש)
 - (b) Resolution 1: קריאה/קריאה is ר"ש (קריאה) or רבנן (הנחה)
 - (c) Resolution 2: קריאה/הנחה is ר"ש (seeing "house") or רב"י (הנחה)
 - (i) קריאה infers תנופה from v. 4 → only one mention of הנחה → מעכב
 - (ii) קריאה infers תנופה from vv. 5-6; 2 mentions of הנחה (vv. 3-4) → שנה עליו לעכב
- II Further investigations into parameters of ביכורים
- a יום – רמב"ם; מקדש – רש"י) פני הבית ביכורים once they see (הנחה/קריאה before כהן, or זר) there is liability for יצחק
 - i As per: ר"א's ruling that if ביכורים are part inside the city, part outside – inside are fully ביכורים; outside – חולין
 - b קריאה is indispensable for ביכורים, not ששת
 - i Suggested source: יוסי's report in ישמעאל re: eating מע"ש inside city
 - 1 Argument: it should be אסור, inferred from בהמה
 - (a) Block: that requires מזבח
 - (b) Save: from ביכורים
 - (c) Block: ביכורים require מזבח לפני הנחה (therefore he relies on the פסוק – v. 3)
 - (i) But: he omitted קריאה from his argument
 - ii Rejection (ר' אשי): he still should've included קריאה as a מצוה
 - 1 Rather: since there are cases where there is no קריאה (e.g. גר per v. 7), he didn't include it
 - (a) Note on ישמעאל's exegesis: why didn't he use צד השווה of בכור+ביכורים?
 - (i) Answer: they both have צד מזבח, which מע"ש doesn't have
 - (b) Question about ישמעאל's approach: does he accept קדושה ראשונה as eternal or not?
 - (i) If he does: then בכור should also be eaten בזה (build a temporary מזבח on the spot)
 - (ii) If he doesn't: he should ask the same question about בכור (if it was נשחט ונזרק before חרבן)
 - 1. Answer (רבנא): he holds לע"ל קדשה, לא, but the case is as above, and בשר:-- (juxtaposed)

- a. *Just as*: דם requires בית, so too אכילת בשר requires בית
- b. *And*: we compare מעשר to בכור (v. 3)
- i. *Challenge*: in קדשים, we may not “daisy-chain” a היקש
 - ii. *Answer*: מעשר is חולין
 - iii. *Challenge*: this only works if the focal point is the למד (applied)
 - iv. *But*: if it is the מלמד (source)- it’s still קדשים, can’t ‘daisy-chain’ the היקש
 - v. *Defense*: דם ובשר are considered one, not a “juxtaposition-chain”
- III Further investigation of משנה – resolution of seeming redundancy of חוץ לחומה
- a *Explanation*: in משנה ב', eating מע"ש which wasn't redeemed is listed as violation for which מכות are given
- b *Resolution* (ר' יוסי בר חנינא): 'ר' יוסי is re: eating מע"ש if it became טמא – inside walls (requires פדיון)
- i *Question*: source for מכות for eating טמא מע"ש
 - 1 *Consequence*: v. 8 as per ר"ש's interpretation – whether man or מעשר is טמא
 - 2 *Prohibition*:
 - (a) for טומאת הגוף – v. 9
 - (b) For טומאת המעשר – vv. 10-11 as per ישמעאל ר"ש's exegesis
 - ii *Question*: how do we know that it may be redeemed?
 - 1 *Answer*: as per ר"א's application of v. 13 to v. 12
 - 2 *Addendum*: v. 12 could be interpreted as allowing פדיון even one step outside of י-ם
 - (a) *Defense*: could have used אוכל (for ר"א) or נטל (for distance); use of שאת allows for both
 - 3 *Question asked by ר"ח*: what if he is inside and מע"ש is still outside?
 - (a) *Answer* (as per רשב"י): v. 12 implies that if the produce was outside – may still be נפדה
 - (b) *Question* (ר"פ): what if he is inside and produce is (outside) at end of stick he's holding? תיקו?
- c *Tangent*: ר' יוחנן – there is liability for eating מע"ש outside only after it “sees” the walls, as per v. 14, via v. 10
- i *Challenge*: ר' יוסי ruled that if a כהן takes a fig in ירושלים, identifies תרומה מע"ר, מע"ש and מע"ש (or, outside of י-ם, מע"ע, מע"ע)
 - 1 *And*: he eats it – לוקה once (for eating טבל of תר"מ)
 - 2 *But*: if he was a זר – gets 2 sets (for eating תרומה as well)
 - 3 *However*: if he hadn't declared anything, would've only gotten one
 - (a) *Implication*: if he were outside of ירושלים, would also get מכות for מע"ש – even though it never “saw” חומה
 - (i) *Defense*: if he brought it in and then took it out
 1. *Rejection*: if so, it is too obvious
 - (ii) *Rather*: case where he brought it in to ירושלים before declaring/identifying תר"מ
 1. *As per*: position that מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמין – and considered “seen the walls”
 2. *Challenge*: ר' יוסי limits ב"ש/ב"ה about מע"ש that left ירושלים (whether it must be brought back) to case where it had already had מלאכה (כב"ה) → גמר מלאכה are not considered identified until they are
 3. *Answer* (רבה): מחיצה for purposes of “trapping” (קליטה) is דרבנן (for אכילה – from תורה)
 - a. *And*: רבנן didn't extend it to situation where it is still טבל
 4. *Alternatively* (רבינא): case where he had it outside at end of stick, but he was inside
 - a. *And*: this resolves ר"פ's “תיקו” case above